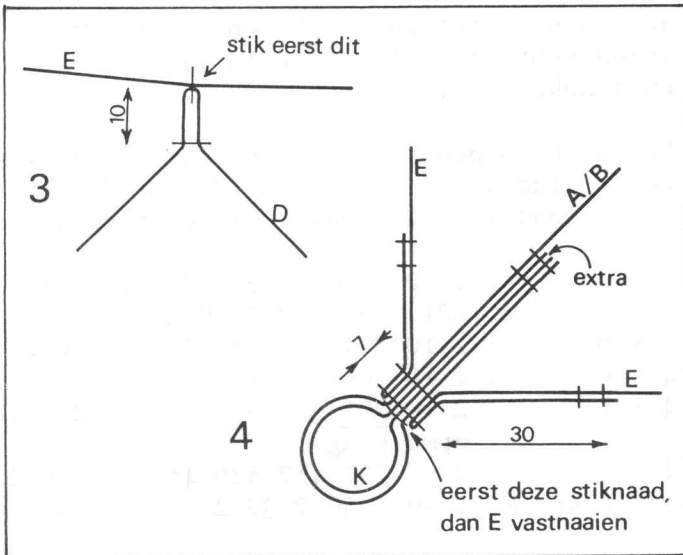

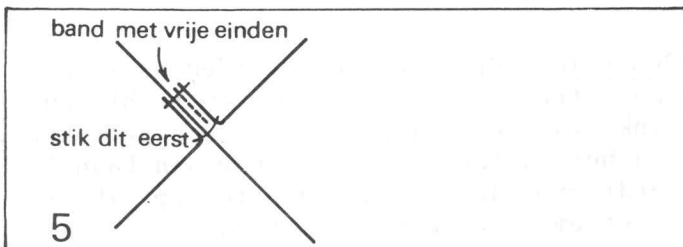
staan. Nico heeft dit trucje toevallig ontdekt bij het bouwen van zijn eerste Lecornu. (zie ook tekening 3).

Wanneer alles op de stof afgetekend is, worden de banen en kokers uitgesneden. Je begint met het omzomen van de banen. Dan worden twee kokers, baan A en de banen E met elkaar verbonden, zoals in tekening 4. Daarna de twee overgebleven kokers, op de uiteinden van de banen B en verbinden met de andere zijde van de banen E.

Tussen de banen A en B komen op de naden A/B; A/C; A/D; B/C en B/D spinnaker lusjes. (Je hebt daarvoor de 10 mm zoom aan de uiteinden van de banen). Door deze lusjes komt een veter, die weer aan de stokken gebonden wordt. Totaal komen er (aan weerszijde van de vlieger) 18 lusjes te zitten. Deze lusjes worden gemaakt van een strook spinnaker van 8 mm breed en lopen langs de hele naad. (zie tekening 5).

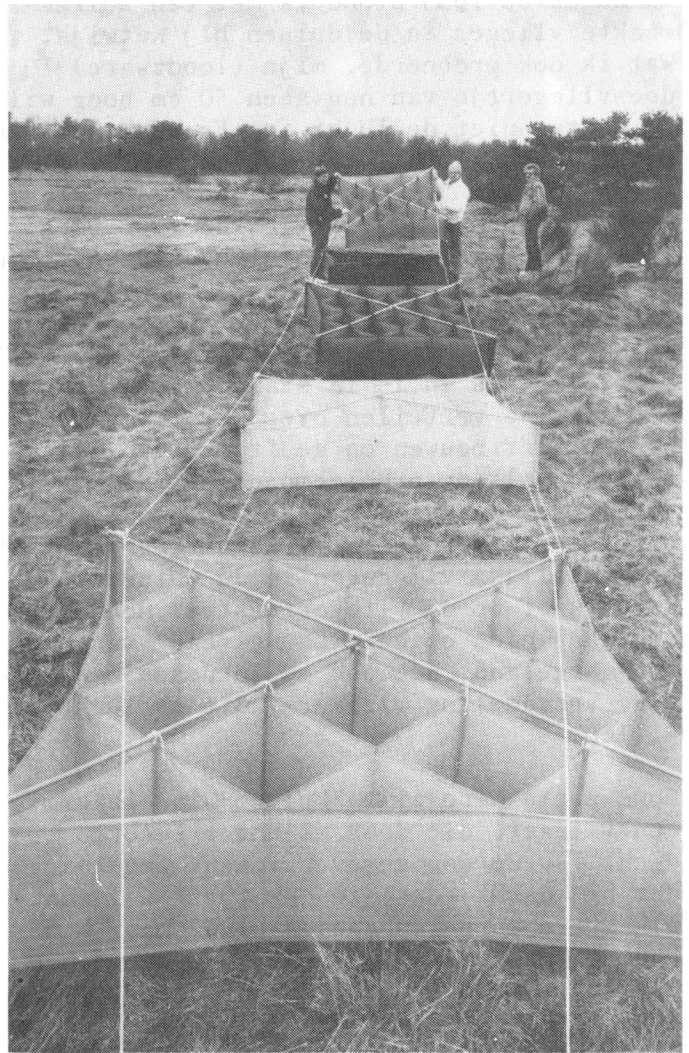
Alle banen worden vervolgens aan elkaar genaaid zoals in tekening 2 te zien is.

De stokken

De stokken in de kokers hebben een dikte van 14 mm. Zij worden 37 cm lang. Op één cm van de uiteinden wordt een gat geboord van 6 mm.

De stokken van de diagonalen zijn 12 mm dik.

De lengte wordt ongeveer 101 cm. Aan een uiteinde wordt een gaatje van 2,5 mm geboord en daar wordt een stukje draadeinde ingedraaid. Dit draadeinde steekt door het gaatje van de kokerstok. Een kruisstukje wordt gemaakt van aluminiumbuis en is 10 cm lang. Tot slot wordt er nog een "afstandhouder" gemaakt om de diagonalen op hun plaats te houden. Een stok van 14 mm doorsnede wordt aan beide einden voorzien van een klemzadel, zoals dat ook gebruikt wordt bij de aanleg van waterleidingen. (tekening 6).

